

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚA — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORSȘ

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 >
Pe 3 luni . . . . . 8 >

Studentii plătesc pe jumătate
pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCURESCI

Cheul Dâmboviței (Oasa Cănuță)
Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Jurisprudența Română :

Inalta Curte de Casație și Justiție, secția I : *Louis Lobbey cu Maria Muntenescu.*

Curtea de Apel din București, secția I : *Frații Paxino cu Sigmund Goldenberg.*

Tribunalul jud. Ilfov, secția III : *Maria I. Hristu cu Ticu Ștefănescu.*

Tribunalul Iași, secția I : *Ministerul de Finanțe cu Ușer Freitag și Ilie Lazăr.*

Tribunalul Olt : *Smaranda Vlădoianu cu Banca Agricolă și M. Constantinescu.*

Tribunalul Brăila : *Max Lichtman cu Societatea Creditului Funciar Urban din București.*

Tribunalul Vlașca : *T. Rădulescu și Maria Ion cu Ministerul de Finanțe.*

Tribunalul Suceava : *Leiba Lupu cu Șmil Cohen Cepregariu.*

Tribunalul Covurlui, secția I : *P. Ciudin cu Primăria Galați.*

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIUNE ȘI JUSTIȚIE, SECȚIA I

Audiența de la 16 Ianuarie 1896

Președenția d-lui CH. PHEREKYDE, Consilier

Louis Lobbey cu Maria Muntenescu.

Contestațiune la executare. — Opozițiune. — Dacă există drept de opozițiune la contestațiune la executare înaintea Curții de Casație.

In materiă de contestațiune la executare nu există drept de opozițiune nici chiar înaintea Curții de Casație.

Decisiunea No. 38/96. — Respins, în urma opozițiunii făcute de Louis Lobbey, decisiunea acestei Curți cu No. 410 din 1895, prin care i s'a respins ca nejustificat recursul său făcut contra sen-

tinței tribunalului Ilfov, secț. III, cu No. 642 din 1894 în procesul cu Maria Muntenescu.

S'a ascultat : D. V. Dărăscu, în dezvoltarea incidentului că opozițiunea este neadmisibilă de oare-ce în speță e vorba de o contestațiune ; D. Mitescu, în combaterea incidentului.

Curtea deliberând,

Asupra incidentului de neadmisibilitatea opozițiunii : Considerând că legiuitorul prin art. 399 și urm. din procedura civilă, creează în ce privesc contestațiunile asupra execuțiilor silite o procedură specială și excepțională de la dreptul comun ;

Că prin art. 402 din procedura civilă, arată numai o singură cale de reformarea apelului pe care 'l reduce la o lună, făcând să curgă termenul de apel de la data pronunțării hotărârei, iar nu de la notificarea ei, și fără să stabilească vre-o distincțiune între hotărârile date în lipsă și cele pronunțate contradictorii ;

Că din aceasta rezultă că legiuitorul n'a voit să recunoască dreptul de a putea fi atacate pe calea opozițiunii hotărârile date în lipsă în materie și de contestațiune la executare ;

Considerând că această dispozițiune 'și are rațiunea în urgența cu care legiuitorul a voit să judece aceste contestațiuni ;

Considerând că dacă legiuitorul preocupat de ideia de a nu prelungi o procedură care trebuie să fie sumară și repede, n'a admis dreptul de opozițiune dinaintea instanțelor de fond pentru partea judecată în lipsă în atar-contestațiuni, apoi aceiași rațiune, celeritatea care trebuie să domine în această materie, există și pentru Curtea de Casație ;

Considerând însă că procedura civilă care este posterioară legii organice a Curții de Casație, prin art. 741 abrogă expres dispozițiunile legii Curții de Casație contrarii dispozițiilor codului de procedură ;

Că o-dată stabilit, că după codul de procedură nu există dreptul de opozițiune în materie de contestațiune la executare, urmează ca această regulă să se aplice și la Curtea de Casațiune;

Că prin urmare, nici dinaintea acestei Curți nu este admisibilă opozițiunea în asemenea materie;

Pentru aceste motive, admite incidentul și respinge opozițiunea, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIUNEA I

Audiența de la 19 Ianuarie 1896

Președenția D-lui AL. STOICESCU, Consilier

Frații Paxino cu Sigmund Goldenberg

Deciziunea comercială No. 4

Contract de vânzare.— Dacă vânzătorul unei cantități de spirt poate invoca spre a se apăra de nepredarea spirtului că cumpărătorul nu este comerciant și nu plătește darea licenței pentru băuturi spirtoase.

Renunțarea la drepturi.— Cum trebuie să fie renunțarea la drepturi.— Dacă se poate presupune.

Executarea convențiilor.— Dacă partea în culpă devine răspunzătoare de daunele cauzate.

1) *Vânzătorul unei cantități de spirt nu se poate apăra de daunele reclamate de cumpărător pentru nepredarea spirtului invocând că cumpărătorul nu este comerciant și nici nu plătește licență pentru vânzare de băuturi spirtoase, căci calitatea de comerciant cât și plata licenței nu sunt cerute de lege pentru validitatea contractelor de vânzare și cumpărare.*

2) *Renunțările la drepturi, pentru a putea fi opuse cu eficacitate, trebuiesc să fie esprese, ele nu se pot presupune nici nu se deduc.*

3) *Convențiile trebuiesc executate de părți de bună credință, și în cas de neexecutare, partea în culpă devine răspunzătoare de daunele interese cauzate.*

S'a ascultat: d-l Pretorian avocatul apelanților Frații Paxino în desvoltarea motivelor de apel și d-nii Chiriac, Cernea și Lascăr, avocații apelanțului Sigmund Goldenberg în combateri.

Curtea deliberând,

Având în vedere apelurile făcute atât de Frații Paxino cât și de Sigmund Goldenberg contra sentinței comerciale No. 30/95 a trib. Prahova s. II;

Având în vedere desbaterile urmate actele invocate și concluziunile depuse de ambele părți;

Considerând în fapt că Sigmund Goldenberg cumpără de la Frații Paxino 12 vagoane spirt rafinat de 96 c. grade pe prețul de 1 leu și 5 bani kg. cele d'întâi 5 vagoane de predat de la 15 Decembrie 1892 până la 15 Aprilie 1893, iar cele-lalte 7 vagoane pe prețul de 1 leu și 10 bani kg. de predat câte un vagon pe lună de la Mai 1893 până la Octombrie același an, că în executarea acestui contract Frații Paxino a și predat o cantitate de 6828 kg. spirt pentru care a primit prețul integral, iar restul de 113,172 kg. spirt până la complectarea celor 12 vagoane spirt vândute nu l'a mai predat, cu toate cererile și somațiunile făcute de cumpărător, care la 5 Noembrie 1893 chiamă în judecată

pe Frații Paxino ca să fie condamnați la predarea spirtului nepredat, iar în cas contrariu la plata sumei de 45286 lei 80 bani, cari represintă diferența între prețul spirtului stipulat în contract și prețul cu care se vindea spirtul în momentul intentării acțiunii, că în prima instanță Sigmund Goldenberg și-a modificat cererea, restrângându-o numai la suma de 45286 lei 80 bani, după care tribunalul găsind cererea justă și întemeiată, numai întru cât privește cantitatea de spirt ce ar rezulta din depunerea martorilor audiați că a fost cumpărate în realitate de către Goldenberg în comptul Fraților Paxino, și statuând asupra diferenței de prețuri condamnă pe aceștia din urmă la plata sumei de lei 7000 către reclamanți, că în fine ambele părți nemulțumite pe sentința tribunalului facă apel care s'a găsit în termen.

Asupra apelului Fraților Paxino:

Considerând că Frații Paxino pretind că nu ar fi făcut predarea spirtului vândut mai întîi pentru că Sigmund Goldenberg s'ar fi găsit în stare de faliment în momentul contractării, fapt însă cu totul neîntemeiat pe cât timp din certificatul greșii trib. Dolj, secția comercială se constată că încă de la 17 Ianuarie 1892 Sigmund Goldenberg a fost pus în capul afacerilor sale comerciale, sentința de omologare a concordatului său fiind rămasă definitivă, prin urmare dînsul ne mai fiind în stare de faliment, a putut să se oblige în mod legal la 11 Noembrie 1892, data contractului încheiat cu Frații Paxino; că tot de asemenea nu este întemeiată alegațiunea acestora că Goldenberg nu este comerciant, nici nu plătește licența pentru vânzarea spirtoaselor, de oare-ce pe lângă că Goldenberg cu certificatul tribunalului Dolj, secția comercială din 10 Octombrie 1892, No. 4091 constată că are înscrisă firma sa comercială, apoi atât calitatea sa de comerciant, cât și plata licenței spirtoaselor, nu constituie vre-o clausă a contractului nici nu sunt cerute de lege pentru validitatea contractelor de vânzare și cumpărare, nici nu expunea pe vânzătorii la vre-o daună de oare-ce după contract, predarea spirtului se făcea în gara Ploești când vânzătorii și primeau prețul jumătate în numerar jumătate în accepte;

Considerând că Frații Paxino pretind că în tot cazul nu sunt ținuți la altă răspundere de cât aceea stipulată în contract, adică «în cas când vinzătorii nu s'ar ține de angajament, atunci cumpărătorul va avea tot dreptul a cumpăra spirt în comptul vinzătorilor, după cursul zilei pieței Craiova» și cum Goldenberg nu probează că a cumpărat spirt în comptul lor printr'un agent public conform art. 68 c. com. ei sunt dar liberați de orî-ce răspundere;

Considerând că această argumentare nu poate fi admisă pe cât timp clausa din contract nu poate fi interpretată ca o renunțare la dreptul comun de a cere daune interese, de la cel în culpă în cas de neexecu-

tare și motivul este că renunțările la drepturi trebuiesc să fie exprese, ele nu se pot presupune nici nu se deduc pentru ca să fie opuse cu eficacitate, de alt-fel clauza din contract, nu este de cât o facultate mai mult pentru cumpărător de a garanta executarea contractului la termene, și în fine această clausă, nu este de cât o reproducțiune a al. 4 din art. 68 c. com., care dispune în mod expres că cumpărătorul are dreptul a cere și daune interese dacă se cuvine pe lângă diferența de preț;

Considerând în fine că Frații Paxino pretind că S. Goldenberg și-ar modifica cererea în apel cerând daune interese pentru tot spirtul ce i s'a vîndut de dînșil pe cât timp în prima instanță și-ar fi mărginit cererea numai la diferența de preț a spirtului, ce dînșul a cumpărat în realitate de la alte persoane;

Considerând că și această pretențiune, nu este întemeiată pe cât timp din procesul verbal al ședinței trib. cu No. 1676 din 27 Aprilie 1894 rezultă că S. Goldenberg pretindea că nu era ținut a cumpăra spirt de la alte persoane, aceasta fiind o facultate pentru dînșul și că suma de 45286 lei 80 bani constituie daunele interese rezultând din diferența de prețuri și tot asemenea în conclusiunile scrise de la trib. dice: «astă-zî când a trecut mai bine de un an nu mai am ce face cu spirtul și imi mărginesc cererea numai la suma ce am cerut prin acțiune», iar conform art. 1084 din c. civ. daunele interese copriind nu numai pierderea suferită dar și beneficiile ce ar fi putut realiza, așa că în prima instanță a renunțat la menținerea contractului, adică la predarea spirtului, dar nu și la daune interese pe cari vedem că le expică din ce s'ar compune;

Considerând dar că este de principiu ca convențiunile să se execute de bună credință de părți și în cas de neexecutare cel în culpă să răspundă de daunele interese cauzate (art. 1073 c. civ. și 67—68 c. com.), că în fapt Frații Paxino nepredând spirtul ce au vîndut lui Sigmund Goldenberg urmează a'l desdauna și dar apelul lor, urmează a fi respins ca neîntemeiat;

Asupra apelului lui Sigmund Goldenberg:

Considerând că tribunalul n'a făcut o justă interpretare fie a clauzei din contract, fie a art. 68 c. com. când mărginește daunele interese ce se datoresc de contravenienței numai la diferența de preț a spirtului ce reclamantele a constatat că a cumpărat în realitate pe când ele trebuiesc să copriindă nu numai pagubele cauzate dar și câștigul ce ar fi putut realiza (art. 1084 c. civ.);

Considerând că suma cerută de reclamante este exagerată pe cât timp diferența prețului stipulat în contract și acela ce va fi avut spirtul la diferite epoce când trebuia să se facă predarea nu rezultă în mod precis fie din cumpărări publice fie din mercurialile zilnice al Primăriei Craiova ci numai prin martorii audiați la tribunal căci arată că s'au făcut vinđări cu prețul de 10 lei 50 bani până la 12 lei decaltru, că în

asemenea circumstanțe Curtea e suverană apreciatoare asupra quantumului daunelor și al câștigului ce ar fi putut avea reclamantele de s'ar fi executat contractul și în consecință le fixează la cifra de 20000 lei.

Pentru aceste motive redactate de d-l consilier Al. Stoicescu, Curtea, admite în parte apelul lui Sigmund Goldenberg și respinge apelul Fraților Paxino.

(ss) Al. Stoicescu, C. R. Manolescu și N. Budișteanu

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIA III

Audiența din 9 Ianuarie 1896

Președenția d-lui P. A. FLORIAN, Președinte

Maria I. Hristu cu Țicu Ștefănescu

Sentința No. 27.

Citațiune. — Dacă formele de procedură în privința citațiunei părților sunt de ordine publică și se pot invoca chiar din oficiu.

Citațiune. — Alegere de domiciliu. — Dacă citațiunea trimisă de judecătoria de pace unei părți la un alt domiciliu de cât cel declarat de dînșu este nulă.

1) *Formele de procedură în ceea ce privește citarea părților sunt de ordine publică, așa că însași instanțele judecătorești le poate invoca din oficiu.*

2) *Inaintea judecătoriilor de pace, când o parte și arată prin cererea de opozițiune domiciliul său, cerend să fie citată acolo, citarea ei la un alt domiciliu echivalează cu necitarea ei și ca atare citațiunea trebuie declarată nulă.*

S'au ascultat: d-nii Mitescu și Dimitriu, avocații apelantei în espunerea motivelor de apel, și d. Țicu Ștefănescu, personal, în combateri.

Tribunalul deliberând,

Asupra apelului făcut de Maria I. Hristu în contra cărței de judecată cu No. 2314/95 a judeului de pace 5 București prin care i se respinge ca nefondată contestația făcută la esecutarea cărților cu No. 1449/94 și 1768/95;

Avend în vedere susținerile părților și actele din dosar cum și cele produse în instanță;

Avend în vedere că obiectul contestațiunei este de a se anula titlu esecutoriū pus pe cartea judecată No. 1768/95 confirmătoare celei cu No. 1449/94 motivenduse: 1) pe nulitatea citațiunei emisă de de judecătoria de pace respectivă cu termenul de 16 Septembrie în urma opozițiunei făcută de contestatoare prin petiția pentru care se dispusesse citarea din oficiu a părților și în care și declarase domiciliul său în comuna Mărșa și 2) pe nulitatea aceliași citațiuni, căci în îndeplinirea formelor de procedură nu s'a procedat conform art. 74 pr. civ., după cum se constată din procesul-verbal dresat de subcomisarul respectiv la predarea acestei citațiuni în București calea Moșilor No. 218 locul indicat de intimat în însuși citația emisă.

In ce privește primul motiv de contestațiune:

Considerând că din actele din dosarul de fond se vede

că contestatoarea la 28 Iulie 1895 face opoziție contra cărței de judecată sub No. 1449 din 23 August 1894, trimițând-o prin poștă, în care pune în vederea judecăței și a reclamantului declarând că domiciliul său real este în comuna Mârșa, județul Vlașca;

Considerând că judecătoria de pace în vedere că partea oponentă nu se prezintă în persoană sau prin procurator, dispuse ca greș să citeze din oficiu și în urma-rea acestei rezoluțiuni se vede lucrarea făcută în acest sens ca contestatoarea să se citeze la domiciliul indicat;

Considerând că de și la data de 13 August 1894 se dispusesese citarea contestatoarei la domiciliul declarat, căci așa s'a înțeles de judecătoria a se face procedura cu toate acestea la ziua defiptă pentru judecarea opozițiunii se constată că procedura în ce privește pe contestatoarea nu este complectă și fără a se observa unde s'a îndeplinit procedura sau pentru ce motiv nu s'a îndeplinit de oare-ce la dosar nu există nici un act, s'a dispus amânarea pentru termenul de 16 Septembrie fără a se discuta de părți unde ar trebui să se facă procedura, la această dată și fără ca judecătoria să decidă unde trebuie citată oponenta, ast-fel că la termenul de 16 Septembrie să emite o citațiune în care oponenta se citează în calea Moșilor No. 218 unde procedura se îndeplinește de agentul administrativ în forma descrisă în procesul-verbal pe contra pagină și din care se constată că oponenta contestatoarea (azi apelantă) nu putea să aibă cunoștință de citarea ei și nici să considere această formă de procedură ca bine îndeplinită, cu toate acestea judecătoria fără a observa formele de procedurii urmate în citarea părților constată că oponenta este lipsă de și citată în regulă, respingându-i opozițiunea;

Considerând că, atât legea judecătoriilor de pace cât și legea de procedură civilă arată formele de chemarea în judecată, citarea părților etc.;

Considerând că formele de procedură în ce privește citarea părților sunt de ordine publică, așa că însăși instanțele judecătorești le poate invoca din oficiu;

Considerând că în specie oponenta nici nu putea avea cunoștință de citațiunea menționată de oare-ce dânsa și arătase domiciliul și numai la acest loc i se putea înmâna citațiunea de chemare mai ales că de către reclamant nu se ridicase nici o obiecțiune la facerea procedurii conform rezoluțiunii judecătorului și chiar dânsul primise a se cita în județul Vlașca la comuna Mârșa;

Considerând că această citațiune ast-fel emisă și fără paza formelor cerute de lege, echivalează cu necitarea unei părți care ca atare trebuie declarată nulă;

Că ast-fel fiind și fără a se mai discuta cel de al doilea motiv de contestațiune, apelul devine fondat și prin consecință contestațiunea, anulându-se titlul esecutoriului pus pe cartea de judecată No. 1768/95, rămânând ca judecarea opozițiunii să cută de apelantă la cartea de judecată 1449/94 dată în lipsă-și să-și ia cursul ei de judecată din nou față de apelantă;

Pentru aceste motive, redactate de d-l Președinte P. A. Florian, tribunalul admite apelul etc.

(ss) P. A. Florian, Victor Antonescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI IAȘI, SECȚIA I

Audiența din 5 Ianuarie 1896

Președinția d-lui M. VIDRAȘCU, Prim-Președinte

Ministerul de Finance cu Ușor Freitag și Ilie Lazăr.

Sentința civilă No. 3.

Opozițiune.—Dacă există drept de opozițiune în materie de contravențiune la legea timbrului.

Contract de vânzare și cumpărare de produse.—Dacă este supus la plata timbrului.—Ce înțelege legea timbrului prin produse.

Art. 18 din legea timbrului și art. 522 din codul civil.

1) *In materie de contravențiune la legea timbrului, există drept de opozițiune.*

2) *Contractele de vânzare și cumpărare de produse sunt supuse la plata timbrului fix de un leu.*

Prin cuvântul produse, ast-fel cum este înțeles de legea timbrului, se înțelege fructele cari slujesc la hrana animalelor sau la hrana sau industria oamenilor, cum sunt grâul, orzul, secara, porumbul, rapița și alte seminte.

Nu se poate da cuvântului produse întrebuințat de legea timbrului înțelesul larg al fructelor din art. 522 din codul civil. Ast-fel brânza, stearina, lâna pui animalelor, mătasea nu sunt produse în sensul strict al legii timbrului.

S'a ascultat : D-l avocat Cristofor, din partea întimaților, în susținerea incidentului de neadmisibilitatea opozițiunii, precum și d-l avocat At. Gheorghiu, din partea Ministerului de Finance, în combaterea acestui incident.

Tribunalul deliberând,

Văzând că în legea timbrului nu se constată nicăerea că partea nemulțumită nu mai are dreptul să useze de dreptul de opoziție, și cum în principiu după regula comună nimeni nu poate fi privat de acest mijloc de apărare, constată că opoziția făcută de d-l avocat al Statului este admisibilă și în consecință respinge incidentul.

D-l avocat al Statului în fond a susținut că în specie nu există o vânzare de produse, de oare ce nu este vorba de vânzare de grâu și păpușoi, ci de o vânzare de mie, brânză, și lână, care în sensul art. 522 c. c. se numesc fructe naturale, cere admiterea opoziției de oare ce piriții a contravenit disp. art. 20 al. 11 și 33 al. 5 legea timbrului întru cât contractul e autentificat de judele de pace și nu s'a plătit taxele de înregistrare.

D-l avocat Cristofor a susținut că tot ce e ca produsul animalului se numește produse, cum mielul, brânza, lâna și chiar din spiritul art. 522 c. c. reese aceasta, cere respingerea opoziției, și a obliga pe Stat de a plăti cheltueli de judecată.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere opoziția făcută de d-l avocat al Statului contra sentinței acestui tribunal No. 278/95 prin care admițându-se apelul făcut de Ușor Freitag și Ilie Lazăr, s'u reformat procesul verbal încheiat de con-

trolorul fiscal sub No. 1682/95, aprobat de Ministerul de finance;

Având în vedere că prin procesul verbal No. 1682/95 se constată de către controlorul șef al județului Iași că d-l Ușer Freitag a contravenit legii timbrului prin faptul că a încheiat cu d-l Ilie Lazăr, un contract de cumpărare de miei, brânză, și lână, contract ce a fost scris pe o coală de timbru de un leu conf. art. 18 pe când această vânzare nu putea fi considerată ca o vânzare de produse, ci ca o vânzare mobilă supusă conform art. 33 al. 5 la taxa de înregistrare de 2% ;

Având în vedere că art. 18 din legea timbrului zice : sunt supuse la plata timbrului de un leu contractele de vânzare și cumpărare de produse ;

Având în vedere că în limba corectă, cuvântul produse nu poate nici o dată să aibă alt înțeles de cât acela al fructelor care slujesc la hrana animalelor, sau la hrana sașii industria oamenilor, precum : grâu, orz, secară, păpușoiu, rapiță, in și alte semințe ;

Având în vedere că a căuta sensul cuvântului produs în codul civil și anume art. 522 este a da cuvântului produsele din legea timbrului, un alt înțeles de cât acel ce l'a avut în vedere legiuitorul legii timbrului și a se întinde această denumire mai la tot ce este lucru mobil, căci mai toate lucrurile sunt fructe ale pământului sașii ale animalelor însă numai transformate prin industrie ;

Având în vedere că dacă ar fi a se considera brânza ca un produs nu este nici o rațiune a nu se considera tot ast-fel orî ce produs animal manufacturat precum stearina și altele, iar dacă mielul se va considera ca produs nu este nici o rațiune a nu se lua ca atare orî ce fătătură a animalelor, precum vițelii, mînzii, și altele, care dau lână trebuie să fi considerate iarăși ca produs atuncî mătasea, pânza, și orî ce alte fabricațiuni trebuie să intra în categoria produselor naturale ;

Considerînd că legiuitorul în modul cum a redactat diferitele articole pare a fi făcut o distincțiune între produsele considerate în sensul lor usual și alte lucruri prin faptul că în art. 18 al. 10 vorbește de produse, în art. 21 al. 4 vorbește de vînderi mobiliare, iar în art. 33 al. 4 impunînd la taxa proporțională vînderile mobiliare scutesce de această taxă vînderile de produse ceia ce dă cu certitudine înțelesul ce a vroit legiuitorul a da cuvîntului produse, adică grânele, semințele acele ce usual se vinde pe piețele noastre fie pentru hrană fie pentru industria oamenilor.

Pentru aceste cuvînte tribunalul în majoritate, hotărăște :

Admite opozițiunea făcută de d-l avocat al Statului, reformă sentința acestui trib. No. 278/95 din 16 Octombrie, și confirmă procesul verbal No. 1682 din 7 August 1895, încheiat de controlorul șef al județului Iași și aprobat de Ministerul Financelor sub No. 58432/95 prin care Ușer Freitag și Ilie Lazăr sunt condamnați

în solidar să plătească Statului suma de 147 lei 60 .b. pentru contravenție la legea timbrului.

(ss) M. Vidrașcu, Al. Ganea.

Osebită Opinie

Vedînd că prin contractul încheiat între apelanții Ușer Freitag și Ilie Lazăr, cel întîiu cumpără de la cel de al doilea 30 produse de oi, fie care produs compus din 1 miel 3 kilograme lână și 7 kilograme brânză.

Considerînd că un asemenea contract, coprinde în sine o adevărată vindere cumpărare de produse în sensul legii civile care din clasa fructelor, distinge sub denumirea de produse, atât fructele industriale cât și cele naturale, într'un cuvînt, tot ce provine direct din lucrul însăși ex ipso rei corpore, spre deosebire de fructele civile, care nu provin din lucrul însăși și care ca atare au caracterul de fructe numai în puterea legii ;

Considerînd apoi că legea timbrală prin art. 18 al. 10 arată că contractele de vindere cumpărare de produse sunt supuse numai la plata timbrală fix de un leu coala, iar prin disp. art. 33 § 5 scutește asemenea contracte de orî ce taxe de înregistrare și cuvîntul produs din această lege a timbrului trebuie a fi interpretat tot în sensul legii civile mai sus arătat.

Pentru aceste motive,

Sub-semnatul judecător de ședință, sunt de părere că pe ne drept apelanții a fost condamnați ca contravenienți la legea timbrului, și decî apelul lor să fie primit respingîndu-se opozițiunea făcută de d-l avocat al Statului.

(s) C. Grigoriu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI OLT

Audiența din 19 Ianuarie 1896

Președenția D-lui M. CARIADI, Membru

Smaranda Vlădolanu cu Banca Agricolă și M. Constantinescu

Sentința No. 23

Poprire.— Poprire făcută de portărei numai după cererea creditorului făcută direct lor, fără încuviințarea tribunalului.— Dacă partea în mîna căreia s'a făcut asemenea poprire este în termen orî când pentru a face contestațiune.

Gagiu.— Privilegiu.— Dacă vitele aduse de un arendaș pe moșia arendată pentru a le pășuna iar nu pentru a servi la exploatarea moșiei sunt gagiul proprietarului.— Dacă proprietarul are privilegiu asupra prețului eșit din vînzarea lor.

1) Când o poprire s'a efectuat de corpul portăreilor fără încuviințarea tribunalului, ci numai pe baza cererii adresată lor de creditor, partea în mîna căreia s'a făcut poprirea este orî când în termen a face contestațiune.

2) Vitele unui arendaș aduse pe moșia arendată numai pentru pășune iar nu pentru a servi la exploatarea moșiei nu constituie gagiul proprietății și decî proprietarul moșiei nu poate avea privilegiu asupra prețului eșit din vînzarea lor.

S'a ascultat : dl. P. Drăgoescu avocatul contestatoarei Smaranda Vlădoianu în expunerea motivelor de contestație și dl. Ilie Ionescu avocatul debitorului M. Constantinescu precum și administratorul Băncii Agricole în combateri.

Tribunalul deliberând,

Asupra incidentului ridicat de avocatul debitorului M. Constantinescu ;

Având în vedere că Banca Agricolă nu s'a adresat tribunalului spre a încuviința poprirea sumei de bani ce i se datora de către M. Constantinescu debitorul următor de d-na Smaranda Vlădoianu ;

Că întru cât această poprire s'a efectuat de corpul portăreilor fără o atare încuviințare, ci numai pe baza cererei adresată lor de Banca Agricolă, contestațiunea ori când este în termen și deci incidentul ridicat cată a se respinge ca nefondat.

In fond

Având în vedere că contestațiunea introdusă de procuratorul d-nei Smaranda Vlădoianu d. avocat P. Drăgoescu, la poprirea sumei de lei 975 rezultată din vânzarea vitelor debitorului său M. Constantinescu, arendașul moșiei Căstișoara, efectuată de corpul portăreilor locali după cererea Băncei Agricole în calitate de creditoare cu amanet tot a debitorului M. Constantinescu ;

Ascultând susținerile părților ;

Având în vedere că contestatoarea în sprijinirea contestațiunii sale susține că datoria pentru care a pus în vîndare averea arendașului său provenind din neplata arendeii și vitele vîndute găsindu-se pe proprietatea arendată ele serviaū de gagiū și Banca Agricolă nu putea interveni prin popriră asupra sumei rezultată din vîndarea lor ;

Având în vedere că contra acestui motiv atât debitorul M. Constantinescu, cât și Banca Agricolă spune că vitele vîndute de contestatoare erau puse amanet la Bancă pentru suma împrumutată de M. Constantinescu și contractul intabulat la comuna Alimănești unde se și găseaū în momentul contractărei și că ele aū fost aduse în urmă la Căstișoara pentru pășune, iar nu pentru exploatarea moșiei ;

Având în vedere contractul de împrumut pe amanet intervenit între Banca Agricolă și M. Constantinescu sub No. 21 autentificat de acest tribunal la No. 3971/95 ;

Considerând că prin acest contract numitul debitorie ia cu împrumut de la Bancă suma de lei 1400 și constituie amanet 10 perechi boi, 8 vaci cu vițeii și 10 cai de rasă aflați în comuna Alimănești ;

Având în vedere adresa primarului comunei Alimănești No. 1335 adresată Băncei Agricole prin care o încunoștințează că debitorul M. Constantinescu a transportat în luna Maiū în comuna Căstișoara vitele amanetate ;

Având în vedere că din declarațiunea adresată primăriei Alimănești la 5 Septembrie 1895 de către M. Constantinescu prezentată în copie reese că vitele în cestiune le transporta la Căstișoara pentru pășune ;

Considerând dar că întru cât ele nu serveaū la exploatarea moșiei Căstișoara proprietate a contestatoarei, ci aū fost transportate în acea localitate numai pentru pășune, nu se mai poate susține că ele constituiaū ga-

giū proprietăței și că contestatoarea are privilegiū asupra prețului rezultat din vânzarea lor ;

Că ast-fel fiind contestațiunea de față urmează a fi respinsă ca nefondată și a se dispune ca suma poprită să se libereze Băncei.

Pentru aceste motive tribunalul respinge ca nefondată contestațiunea.

(ss) M. Cariadi, G. N. Andreiović.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI BRĂILA

Audiența de la 13 Februarie 1896

Președenția d-lui G. GRIGORESCU, Președinte

Max Lichtman cu Societatea Creditului Funciar Urban din București
Sentința civilă No. 140

Apel. — Apel contra cărților de judecată ale judecătorilor de pace. — În ce termen se poate face acest apel. — De când curge acest termen, când cartea de judecată a fost pronunțată contradictoriū, sau când a fost dată asupra opozițiunii făcută fie de intimat, fie de reclamant. — Art. 43 din legea judecătorielor de pace.

Termenul de apel în contra cărților de judecată a judecătorilor de pace, în materiă civilă, este de o lună, care termen curge de la comunicarea cărții de judecată când a fost pronunțată contradictoriū, sau de la pronunțarea ei când a fost dată asupra opozițiunii, fie că opozițiunea a fost făcută de reclamant, fie că a fost făcută de pîrit.

S'a ascultat: D-l Z. Filoti, avocatul intimatului Societății a Creditului Funciar Urban din București, în desvoltarea incidentului pentru inadmisibilitatea apelului fiind tardiv, și d-l I. G. Pavelescu, avocatul apelantului Max Lichtman, în combateri ;

Tribunalul deliberând,

Asupra apelului făcut de d-l Max Lichtman în contra cărței de judecată cu No. 2085/95 pronunțată de judecătoria de pace No. 2 din Brăila în procesul ce i s'a intentat de Societatea Creditului Funciar Urban din București pentru plată de chirie.

Ascultând pe ambele părți în susținerile lor și,

Având în vedere că conf. art. 43 din legea judecătorielor de pace, termenul de apel în materie civilă este de o lună, care termen curge de la comunicarea cărței de judecată, când ea a fost pronunțată contradictoriū, sau de la pronunțarea hotărîrii când a fost dată asupra opozițiunii sau asupra unei contestațiuni la executare ;

Având în vedere că în specie hotărîrea ce se atacă cu apel este pronunțată în materie civilă, și asupra opozițiunii, pronunțare care și-a avut locul în ziua de 24 Noembrie 1894 iar apelul s'a făcut de Max Lichtman la 30 Aprilie 1895 peste termenul de una lună prevăzut de sus citatul articol, și deci în atare caz fiind ;

Tribunalul cată a respinge apelul ca tradiv ;

Că obiecțiunea adusă de apelant prin asistentul său că termenul de apel curge de la comunicarea cărței de judecată, de oare ce este pronunțată asupra opozițiunii făcută de reclamant, este neîntemeiată, căci legiuitorul prin art. 43, nu face o distincțiune, dacă

oposițiunea reclamantului ori a piritului, ci a prevăzut pur și simplu, că termenul de apel curge din ziua când s'a pronunțat hotărîrea asupra oposițiunei, iar jurisprudența creată de Curtea de Casațiune prin decisiunea ce a pronunțat sub No. 15/96 și care s'a invocat de apelant, tribunalul nu o poate lua de bază, de oare ce din decisiune se constată, că dacă Curtea în acea afacere a stabilit că termenul de apel curgea pentru partea apelantă de la comunicarea hotărîrei, este că de și era dată asupra oposițiunei făcută de reclamant, însă a fost dată în lipsa părții apelante, care ar avea dreptul a uza și de calea oposițiunei, pe când în specie hotărîrea apelată a fost pronunțată în mod contradictoriu cu apelantul.

Pentru aceste motive tribunalul, respinge apelul făcut de d-l Max Lichtman în contra cărței de judecată cu No. 2085/94 pronunțată de judecătoria de pace din Brăila ca tardiv.

Acordă intimatelor Societății a Creditului Funciar Urban din Bucuresci suma de (15) cinci-spre-zece lei cheltueli de judecată.

(ss). G. Grigorescu, P. N. Părăianu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI VLAȘCA

Audiența de la 1 Februarie 1896

Președenția D-lui N. ALGIU, Președinte

T. Rădulescu și Maria Ion ou Ministerul de Finanțe

Sentința civilă No. 41

Contravențiune la legea timbrului.—Dacă apelul la tribunal în contra proceselor verbale de contravențiune la legea timbrului este nul când nu s'a făcut prin apel alegere de domiciliu în orașul de reședință al tribunalului.—Dacă alegerea de domiciliu făcută printr'o petiție posterioară apelului este valabilă.

Ori ce reclamațiune în justiție contra proceselor verbale cari constată contravențiunile la legea timbrului este nulă de drept când prin ea nu s'a făcut alegere de domiciliu în orașul de reședință al tribunalului, și această alegere de domiciliu trebuie să se facă chiar prin reclamațiune, căci alegerea de domiciliu făcută printr'o petiție posterioară reclamațiunei nu este valabilă.

S'a ascultat: d-l N. Bălănescu avocatul intimatului Minister de Finanțe în desvoltarea incidentului pentru inadmisibilitatea apelului și d-nii Caloianu și Aliescu avocații apelanților T. Rădulescu și Maria Ion, în combateri.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere apelul făcut de T. Rădulescu și Maria Ion contra procesului verbal cu data 14 August 1895 al lui G. Teodoru agentul fiscal prin care sunt obligați la 10 lei taxa de timbru conform art. 26 și la 100 lei amendă, conform art. 63 din legea timbrului, pentru că cel d'intîi, a închiriat celui din urmă, casele, sale pe termen de 3 ani cu chirie anuală de 2000 lei fără contract;

Având în vedere că pe lângă petiția de apel s'a anexat și recepisa No. 4861/95 de consemnarea sumei la care sunt obligați apelanții;

Având în vedere susținerile făcute în instanță asupra incidentului d-lui avocat al Statului.

Considerând că după art. 57 al. 2 din legea timbrului ori ce reclamații în justiție contra proceselor verbale care constată contravențiunea la acea lege, în care nu s'a făcut alegerea de domiciliu va fi nulă de drept;

Având în vedere că în specie petițiunea de apel nu conține alegerea de domiciliu a apelanților;

Că de și prin o altă petițiune apelanții își aleg domiciliul în orașul de reședință al tribunalului, cum însă legea timbrului este de o strictă interpretare, această alegere de domiciliu erau ținută a o face prin chiar petițiunea de apel.

Că ast-fel urmează a li se anula apelul;

Pentru aceste motive redactate de d-l supleant Coculescu.

Tribunalul anulează apelul făcut de T. Rădulescu și Maria Ion contra procesului verbal din 14 August 1895 al agentului fiscal.

(ss) N. Algiu, Coculescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI SUCEAVA

Audiența de la 5 Martie 1896

Președenția d-lui G. STRĂJESCU, Judecător

Leiba Lupu cu Șmil Cohn Cepregariu

Contract de căsătorie.—Dacă contractul de căsătorie produce vre un efect, are vre o valoare, când căsătoria în vederea căruia s'a făcut nu s'a efectuat.—Dacă asemenea contract poate servi ca dovadă pentru constituitorul dotei spre a dovedi că înzestratul a priimit dota.

Contractul de căsătorie, care are de obiect a regula drepturile soților asupra bunurilor lor în timpul căsătoriei, neputînd produce vre-un efect, ca act solemn, de cât sub condițiunea de a fi urmat de căsătorie, el nici nu poate face vre o probă de cele ce conține, când asemenea condițiune nu s'ar fi îndeplinit.

Ast-fel dacă căsătoria nu s'a efectuat, actul dotal nu poate constitui o dovadă pentru constituitorul dotei că a numărat banii prevăzuți în acel act și că înzestratul i-ar fi priimit.

Tribunalul deliberând,

Avînd în vedere acțiunea civilă deschisă de Leiba Lupu contra lui Șmil Cohn Cepregariu pentru bani, și desbaterile urmate;

Avînd în vedere că, prin acțiunea sa, Leiba Lupu tinde de a se obliga pe Șmil Cohn Cepregariu ca să-i restituie suma de două mii lei ce a primit la contractarea căsătoriei proiectată cu fiica sa Haea Haca, și care căsătorie n'a mai avut loc;

Avînd în vedere că reclamantul în susținerea pretențiunilor sale, se întemeiază pe contractul de căsătorie autentificat de acest tribunal sub No. 5610 din 29 Decembrie 1892 și trecut în registrul foilor dotale sub No. 50 la aceeași dată, și din care contract rezultă că acesta, constituind ca dotă fiicei sale, pe lângă trusou, și suma de două mii lei, Șmil Cohn Cepregariu declară că a primit toată acea dotă;

Avînd însă în vedere că contractul de căsătorie, care are de obiect a regula drepturile soților asupra bunurilor lor în timpul căsătoriei, neputînd produce vre un efect, nefiînd adică valabil, ca act solemn, de cît sub condițiunea de a fi urmat de căsătorie, el nici nu poate face vre o probă de cele ce conține, cînd asemenea condițiune nu s'ar fi îndeplinit;

Că căsătoria, în vederea căreia s'a fost făcut contractul exhibit de reclamant, neavînd loc, acest contract — care ast-fel urmează a fi considerat ca neexistent — nu-î poate face dovadă despre primirea sumei de două mii lei ce pretinde de la piritul Șmil Cohn Cepregariu, iar acesta apărându-se de a fi primit vre un ban de la Leiba Lupu, și Leiba Lupu neaducînd și nici oferînd a face vre o altă dovadă, reclamațiunea sa cată a fi respinsă ca nefundată.

Pentru aceste motive, tribunalul, respinge ca nefundată reclamațiunea.

(ss) G. Străjescu, Artur Gorovei

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI, SECȚIA I

Audiența de la 27 Februarie 1896

Președenția d-lui G. FLEIȘLEN, Prim-Președinte

P. Ciudin cu Primăria Galați

Sentiința civilă No. 60

Urmărire. — Dacă excepțiunea că cel urmărit trebuie mai întîi să depună suma pentru care este urmărit și apoi să facă contestațiune trebuie propusă în limine litis.

Competință. — Comisiune interimară. — Dacă tribunalele sunt competente a judeca legalitatea sau nelegalitatea actelor administrative. — Dacă sunt competente a judeca dacă comisiunile interimare sunt sau nu în drept să înlocuiască pe funcționarii comunei.

1) *Excepțiunea că contestatorul, în materie de contestațiune la urmărirea veniturilor comunale după legea de urmărire, trebuie să depună mai întîi suma pentru care este urmărit, nu se poate propune de cît în limine litis.*

2) *Tribunalele civile nu sunt competente de a proclama legalitatea sau nelegalitatea unui act al administrațiunei, dreptul de control aparținînd în această privință autorităților administrative superioare.*

Ast-fel, cînd un funcționar comunal, înlocuit de către comisiunea interimară a comunei, este urmărit de comună pentru restituirea salariului ce ar fi primit prin anticipațiune pe zilele ce nu a mai funcționat, nu poate invoca în apărarea sa înaintea tribunalului că comisiunea interimară nu avea dreptul, după art. 39 din legea comunală, să 'l înlocuiască, întru cît tribunalul nu este competent a judeca actele administrative ale comisiunei interimare.

S'a ascultat: d-l. P. Ciudin apelantul în desvoltarea motivelor de apel și d-l. I. G. Păunescu avocatul intimatei Primării Galați în combateri.

Tribunalul deliberînd,

Avînd în vedere apelul făcut de P. Ciudin contra deciziunei comisiunei interimare a comunei Galați prin care este urmărit pentru suma de 358 lei 85 bani provenind din salariul primit pe mai multe zile neservite, căci primind salariul ca avocat al comunei pe întreaga lună

Octombrie 1895 a fost înlocuit pe ziua de 20 Octombrie 1895 de comisiunea interimară și din un avans pentru cheltuelile de procedură pe care nu le-a justificat;

Avînd în vedere că reprezentantul actual al comunei a cerut respingerea apelului fiind că apelantul nu a depus suma conform art. 147 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor comunale;

Avînd în vedere însă că o asemenea obiecțiune trebuie propusă în limine litis și în specie că au avut loc două amănări de fond, pe care acest fine de neprimire ar fi trebuit să precedeze;

Că decî această excepțiune este tardivă;

Avînd în vedere în ce privește fondul afacerii și constant fiind că suma ce se urmărește provine din nisce bani încasați și primiți în calitate sa de avocat al comunei, este a se aplica art. 147 din regulamentul pentru perceperea și urmărirea veniturilor comunale și dar urmărirea în princip este bine îndreptată către fostul funcționar d-l P. Ciudin;

Avînd în vedere că în apărarea sa apelantul mai susține în primul loc că după art. 39 din legea comunală comisiunea interimară n'ar fi avut dreptul să 'l înlocuiască și dar urmărirea pe o parte din suma totală de lei 358 bani 85 ar fi rău îndreptată contra sa;

Avînd în vedere că nu este de competența tribunalului de a proclama legalitatea sau nelegalitatea unui act a unei administrațiuni, dreptul de control aparținînd în această privință autorităților administrative superioare, iar tribunalele civile ne putînd statua de cît asupra unor cereri de daune interese făcute pe această bază contra unor asemenea autorități cerere care nu s'a făcut în specie;

Că dar tribunalul nu să poate pronunța asupra meritului acestei obiecțiuni și dar urmărirea cată a se considera ca bună în privința acestei sumi;

Avînd în vedere că în al doilea loc, apelantul susține că suma de 212 lei 50 bani ce a primit de la casieria comunală pentru taxe de procedură ar fi cheltuit'o, cea mai mare parte cerînd a fi scăzut cu sumele justificate;

Avînd în vedere că această cerere este admisibilă în principiu;

Avînd în vedere că apelantul Ciudin exhibă un șir de chitanțe din 17 Octombrie 1895 de primirea acestor sumi din care rezultă că a plătit taxele la portărei și citații în sumă de 180 lei 13 bani în cît scădându-se această sumă din totala sumă care este de lei 358 bani 85 urmează a se reduce urmărirea la suma de 178 lei 72 bani.

Pentru aceste motive admite în parte apelul făcut de P. Ciudin contra deciziunei comunei Galați din 11 Noembrie 1895.

(ss) G. Fleișlen, N. C. Drăgănescu și I. Cămpineanu.